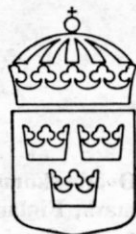

Sveriges överenskommelser med främmande makter

SÖ 1975: 56

Nr 56

Överenskommelse mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om ändring av den nordiska konventionen den 19 november 1934 om arv, testamente och boutredning. Köpenhamn den 9 december 1975

Överenskommelsen trädde i kraft den 1 juli 1976.

Overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ændring af den nordiske konvention af 19. november 1934 om arv og dødsboskifte

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige har aftalt, at der i den nordiske konvention af 19. november 1934 om arv og dødsboskifte foretages følgende ændringer:

Art. 4 ophæves, og art. 1, 2, 5, 7, 8, 11 og 28 affattes således:

Artikel 1

Når en statsborger i en af de kontraherende stater ved sin død var bosat i en af de andre stater, skal retten til arv ifølge loven bestemmes efter loven i den stat, hvor han havde bopæl. Havde den afdøde ikke de sidste fem år været bosat i denne stat, skal dog loven i den stat, hvor han var statsborger, komme til anvendelse, såfremt nogen arvinge eller legatar, for hvem det har retlig betydning, begærer det. Skulle arven efter statsborgerlandets lov tilfalde staten, kan sådan begæring ikke fremsættes.

Begæring om anvendelse af statsborgerlandets lov skal være fremsat inden seks måneder fra dødsfal-

Överenskommelse mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige om ändring av den nordiska konventionen den 19 november 1934 om arv, testamente och boutredning

Regeringarna i Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige har överenskommit att följande ändringar skall företagas i den nordiska konventionen den 19 november 1934 om arv, testamente och boutredning: artikel 4 upphäves och artiklarna 1, 2, 5, 7, 8, 11 och 28 erhåller följande lydelse.

Artikel 1

Hade medborgare i fördragsslutande stat vid sin död hemvist i annan sådan stat, gäller i fråga om rätt till arv efter honom lagen i sistnämnda stat. Där den döde icke vid dödsfallet sedan minst fem år hade hemvist i den staten, skall dock lagen i hans hemland vinna tillämpning, såframt det yrkas av någon arvinge eller testamentstagare, vars rätt därav beror. Skulle enligt hemlandets lag arvet tillfalla staten, må sådant yrkande ej väckas.

Yrkande om tillämpning av hemlandets lag skall väckas inom sex månader från dödsfallet eller, om arvs kif-

Sopimus Suomen, Islannin, Norjan Ruotsin ja Tanskan välillä 19 päivänä marraskuuta 1934 tehdyn, perintöä, testamenttia ja pesänselvitystä koskevan pohjoismaisen sopimuksen muuttamisesta

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan hallitukset ovat sopineet, että 19 päivänä marraskuuta 1934 tehtyä, perintöä, testamenttia ja pesänselvitystä koskevaa pohjoismaista sopimusta muutetaan seuraavasti: 4 artikla kumotaan ja 1, 2, 5, 7, 8, 11 ja 28 artikla muutetaan näin kuuluviksi.

1 artikla

Jos sopimusvaltion kansalaisella kuollessaan oli kotipaikka toisessa sopimusvaltiossa, on oikeudesta häneltä jääneeseen perintöön voimassa viimeksimainitun valtion laki. Milloin vainajalla ei yhtäjakoisesti vähintään viiden viimeisen elinvuotensa aikana ole ollut kotipaikkaa siinä valtiossa, on kuitenkin hänen kotimaansa lakin sovellettava, jos joku perillinen tai testamentinsaaaja, jonka oikeus on siitä riippuvainen, sitä vaatii. Jos kotimaan lain mukaan perinnön saisi valtio, ei tällaista vaatimusta voida esittää.

Vaatus kotimaan lain soveltamisesta on esitettävä kuuden kuukauden kuluessa kuolemantapauksesta lukien

Samkomulag milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breyting á Norðurlandasamningi frá 19. nóvember 1934, um erfðir og skipti á dánarbúum

Ríkisstjórnir Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar hafa orðið sammála um að gera þær breytingar á Norðurlandasamningnum frá 19. nóvember 1934, um erfðir og skipti á dánarbúum, að 4. grein falli úr gildi og 1., 2., 5., 7., 8., 11. og 28. greinar samningsins orðist þannig:

1. grein

Nú er ríkisborgari í einhverju samningsríkjanna við lát sitt búsettur í einhverju hinna ríkjanna og skal þá rétturinn til lögerfða ákveðinn samkvæmt lögnum í því ríki, þar sem hann átti heimilisfang. Hafi hinn látni ekki átt heimilisfang í þessu ríki síðustu fimm ár, skal þó farið eftir lögnum í því ríki, sem hlutaðeigandi átti ríkisfesti í, ef einhver erfingi eða dánargjafabegi, sem þetta hefur réttarlega þýðingu fyrir, óskar þess. Hafi arfurinn samkvæmt lögum ríkisfestislandsins átt að ganga til ríkisins, er ekki hægt gera slíka kröfu.

Beiðni um, að farið skuli eftir lögum ríkisfestislandsins skal borin fram innan sex mánaða frá látinu eða sé

Overenskomst mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om endring av den nordiske konvensjon 19 november 1934 om arv og dødsboskifte

Regjeringene i Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige har avtalt følgende endringer i den nordiske konvensjon 19 november 1934 om arv og dødsboskifte:

Artikkel 4 oppheves.

Artiklene 1, 2, 5, 7, 8, 11 og 28 skal lyde:

Artikkel 1

Når en statsborger i en av de kontraherende stater ved sin død var bosatt i en av de andre stater, bedømmes retten til arv som ikke grunner seg på testament, etter loven i den stat hvor han var bosatt. Hadde den avdøde ikke de siste fem år vært bosatt i denne stat, skal dog loven i den stat hvor han var statsborger, få anvendelse såfremt noen arving eller legatar for hvem det har rettslig betydning, begjærer det. Skulle arven etter statsborgerlandets lov tilfalle staten, kan slik begjæring ikke fremsettes.

Begjæring om anvendelse av statsborgerlandets lov må være framsatt innen seks måneder fra dødsfallet eller,

Överenskommelse mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om ändring av den nordiska konventionen den 19 november 1934 om arv, testamente och boutredning

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge har överenskommit att följande ändringar skall företagas i den nordiska konventionen den 19 november 1934 om arv, testamente och boutredning.¹ Artikel 4 upphäves och artiklarna 1, 2, 5, 7, 8, 11 och 28 erhåller följande lydelse.

Artikel 1

Hade medborgare i fördragsslutande stat vid sin död hemvist i annan sådan stat, gälle i fråga om rätt till arv efter honom lagen i sistnämnda stat. Där den döde icke vid dödsfallet sedan minst fem år hade hemvist i den staten, skall dock lagen i hans hemland vinna tillämpning, såfram det yrkas av någon arvinge eller testamentstagare, vars rätt därav beror. Skulle enligt hemlandets lag arvet tillfalla staten, må sådant yrkande ej väckas.

Yrkande om tillämpning av hemlandets lag skall väckas inom sex månader från dödsfallet eller, om arvs-kif-

¹ SÖ 1935: 17.

det. Foregår skifte efter denne frist, kan begæring dog fremsættes indtil skiftets slutning. Efter at et skifte er sluttet, kan den, der har deltaget i skiftet, ikke fremsætte begæring.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 om retten til arv anvendes også på den efterlevende ægtefælles ret til at sidde i uskiftet bo, hvor livsarvinger ikke findes, og på sådan ret til bidrag til underhold og uddannelse af et dødsbos midler, som tilkommer arvinger eller en efterlevende ægtefælle. Det samme gælder retten for en efterlevende ægtefælle til at udtage midler til en vis værdi af boet.

Artikel 2

Var den afdøde bosat i en stat, hvor loven giver en efterlevende ægtefælle ret til hensidde i uskiftet bo med livsarvinger, kommer denne lov til anvendelse, også når den afdøde var statsborger i en af de andre stater. Havde han ikke været bosat i førstnævnte stat de sidste fem år, kan dog en livsarving straks eller senere kræve skifte, hvis det er hjemlet ved loven i den stat, hvor den afdøde var statsborger. Denne ret tilkommer ikke en livsarving, hvis den efterlevende ægtefælle, da ægteskabet blev indgået, var statsborger i den stat, hvor den afdøde var bosat.

te äger rum efter utgången av sagda tid, sist vid arvskiftet. Sedan arvskifte skett, må ej i något fall den som deltagit i skiftet väcka sådant yrkande.

Bestämmelserna i första och andra styckena om rätt till arv skola tillämpas också i fråga om efterlevande makes rätt att sitta i oskiftat bo, när bröstarvinge ej finnes, och på sådan rätt till bidrag till uppehälle och utbildning ur kvarlåtenskap som tillkommer arvinge eller efterlevande make. Det samma gäller rätt för efterlevande make att ur boet uttaga egendom intill visst penningvärde.

Artikel 2

Hade den döde hemvist i fördragsslutande stat, vars lag tillägger efterlevande make rätt att sitta i oskiftat bo med bröstarvinge, skall den lagen tillämpning, ändå att den döde var medborgare i annan fördragsslutande stat. Där den döde icke sedan minst fem år hade hemvist i förstnämnda stat, äge dock bröstarvinge att, genast eller vid en senare tidpunkt, påkalla avvittring, såvitt dylik rätt enligt lagen i den dödes hemland tillkommer honom. Sådan rätt äge ej rum, när efterlevande maken vid äktenskapets ingående var medborgare i den stat, där den döde hade hemvist.

tai, milloin perinnönjako toimitetaan vasta tämän ajan kuluttua, viimeistään perinnönjaossa. Kun perinnönjako on toimitettu, ei se, joka on osallistunut jakoon, enää saa esittää vaatimusta.

Mitä 1 ja 2 kappaleessa on sanottu perintöoikeudesta, on sovellettava myös eloon jääneen puolison oikeuteen elää jakamattomassa pesässä, milloin vainajalta ei ole jäänyt rintaperillistä, ja sellaiseen oikeuteen, mikä perillisellä tai eloon jääneellä puolisollla on avustuksen saamiseen jäämistöstä toimentuloa ja koulutusta varten. Sama on voimassa eloon jääneen puolison oikeudesta ottaa pesästä omaisuutta tiettyyn enimpään rahaarvoon asti.

Jos vainajalla oli kotipaikka sopimusvaltiossa, jonka lain mukaan eloonjäänyt puoliso saa elää yhdessä rintaperillisten kanssa pesää jakamatta, on sitä lakia sovellettava myöskin silloin, kun vainaja oli toisen sopimusvaltion kansalainen. Jollei vainajalla yhtäjaksoisesti vähintään viiden viimeisen elinvuotensa aikana ole ollut kotipaikkaa ensiksi mainitussa valtiossa saa rintaperillinen kuitenkin joko heti tai jonakin myöhempänä ajankohtana vaatia ositusta toimitettavaksi, mikäli hänellä on tällainen oikeus vainajan kotimaan lain mukaan. Tällaista oikeutta ei ole rintaperillisellä, milloin eloonjäänyt puoliso avioliittoon mennessään oli sen valtion kansalainen, missä vainajalla oli kotipaikka.

skiptum ekki lokið innan þess tíma, áður en skiptunum er lokið. Eftir að skiptum er lokið getur sá, sem hefur tekið þátt í skiptunum, ekki borið fram slíka beiðni.

Ákvæðin í fyrstu og annarri málsgrein um réttinn til arfs ná einnig til réttar eftirlifandi maka til setu í óskiptu búi, ef hinn látni lætur ekki eftir sig lífserfingja, og til þess réttar, sem erfingjarnir og eftirlifandi maki geta átt til lífeyris af fjármunum búans til framfærsla og menntunar. Sama á við um rétt eftirlifandi maka til að taka úr búinu fjármuni allt að ákveðnu verðmæti.

2. grein

Nú var hinn látni búsettur í ríki, þar sem lögin heimila eftirlifandi maka setu í óskiptu búi með lífserfingjum, og skal þá farið eftir þessum lögum, einnig þótt hinn látni hafi verið ríkisborgari í einhverju hinna ríkjanna. Nú hefur hinn látni ekki átt heimilisfang í ríkinu síðustu fimm árin, þá getur lífserfingi þó strax eða seinna krafizt skipta, et það er heimilað í lögum þess ríkis, sem hinn látni átti ríkisfesti í. Þennan rétt hefur lífserfingi þó ekki, ef eftirlifandi maki var við stofnun hjúskapar ríkisborgari í því ríki, sem hinn látni var búsettur í.

om skifte foregår etter utløpet av denne frist, før skiftets slutning. Etter at et skifte er sluttet, kan den som har deltatt i skiftet, ikke framsette begjæring.

Bestemmelsene i første og annet ledd om retten til arv får også anvendelse på en gjenlevende ektefelles rett til å beholde boet udelte når den avdøde ikke hadde livsarvinger, og på den rett som arvingene og gjenlevende ektefelle kan ha til bidrag til underhold og utdanning av boets midler. Det samme gjelder retten for den gjenlevende ektefelle til å utta midler av boet til en viss verdi.

Artikkel 2

Var den avdøde bosatt i en stat hvor loven gir en gjenlevende ektefelle rett til å sitte i uskiftet bo med livsarvinger, kommer denne lov til anvendelse også når den avdøde var statsborger i en av de andre stater. Hadde han ikke vært bosatt i landet de siste fem år, kan dog en livsarving kreve skifte straks eller senere hvis dette er hjemlet ved loven i den stat hvor den avdøde var statsborger. Denne rett tilkommer ikke en livsarving såfremt gjenlevende ektefelle, da ekteskapet ble inngått, var statsborger i den stat hvor den avdøde var bosatt.

te äger rum efter utgången av sagda tid, sist vid arvskiftet. Sedan arvskifte skett, må ej i något fall den som deltagit i skiftet väcka sådant yrkande.

Bestämmelserna i första och andra styckena om rätt till arv skola tillämpas också i fråga om efterlevande makes rätt att sitta i oskiftat bo, när bröstarringen ej finnes, och på sådan rätt till bidrag till uppehälle och utbildning ur kvarlåtenskap som tillkommer arvinge eller efterlevande make. Detsamma gäller rätt för efterlevande make att ur boet uttaga egendom intill visst penningvärde.

Artikel 2

Hade den döde hemvist i fördragsslutande stat, vars lag tillägger efterlevande make rätt att sitta i oskiftat bo med bröstarringen, skall den lagen vinna tillämpning, ändå att den döde var medborgare i annan fördragsslutande stat. Där den döde icke sedan minst fem år hade hemvist i förstnämnda stat, äge dock bröstarringen att, genast eller vid en senare tidpunkt, påkalla bodelning, såvitt dylik rätt enligt lagen i den dödes hemland tillkommer honom. Sådan rätt äge ej rum, när efterlevande maken vid äktenskapets ingående var medborgare i den stat, där den döde hade hemvist.

Artikel 5

Bestemmelserne i artiklerne 2 og 3 om adgangen til at hensidde i uskiftet bo med livsarvinger finder tilsvarende anvendelse på adgangen til at hensidde i uskiftet bo med adoptivbarn eller dets livsarvinger.

Artikel 7

Ved deling af ægtefællers bo efter den enses eller begges død forholdes der, for så vidt ikke andet følger af artikel 1, stk. 3, efter de regler, som i artiklerne 3 og 6 i konventionen af 6. februar 1931 er givet om ægtefællers formueforhold.

Artikel 8

Testamente, der er oprettet af en arvelader, som ved sin død var statsborger i en af staterna og bosat i en af dem, skal i henseende til formen anses for gyldigt, hvis testamentet opfylder de formkrav, som er foreskrevet i loven på det sted, hvor testamentet er oprettet, eller hvor testator var bosat enten ved oprettelsen eller ved sin død, eller i loven i en stat, hvor testator var statsborger enten ved oprettelsen eller ved sin død. For så vidt testamentet angår fast ejendom, skal det tillige anses for gyldigt i henseende til formen, hvis testamentet opfylder de formkrav, som er foreskrevet i loven på det sted, hvor ejendommen ligger.

Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved ændring eller tilbagekaldelse

Artikel 5

Vad i artiklarna 2 och 3 stadgas om rätt att sitta i oskiftat bo med bröstarvinge skall äga motsvarande tillämpning i fråga om rätt att sitta i oskiftat bo med adoptivbarn eller dess avkomling.

Artikel 7

Vid avvittring som i denna konvention avses skall, såvitt annat ej följer av artikel 1 tredje stycket, iakttagas vad i artiklarna 3 och 6 av konventionen den 6 februari 1931 är stadgat i fråga om makars förmögenhetsförhållanden.

Artikel 8

Testamente efter den som vid sin död var medborgare i fördragsslutande stat och hade hemvist i sådan stat skall anses giltigt till formen, om testamentet i fråga om formen uppfyller vad som föreskrives i lagen på ort där testamentet upprättades eller testator vid upprättandet eller vid sin död hade hemvist eller i lagen i stat där testator vid upprättandet eller vid sin död var medborgare. Såvitt testamente avser fast egendom skall det också anses giltigt till formen, om testamentet i fråga om formen uppfyller vad som föreskrives i lagen på den ort där egendomen finnes.

Första stycket har motsvarande tillämpning i fråga om ändring eller återkallelse

5 artikla

Mitä 2 ja 3 artiklassa määrätään oikeudesta elää yhdessä rintaperillisten kanssa pesää jakamatta, on vastaavasti sovellettava oikeuteen elää jakamattomassa pesässä yhdessä otollapsen tai sen jälkeläisen kanssa.

7 artikla

Tässä sopimuksessa tarkoitettussa omaisuuden osituksessa on, mikäli 1 artiklan 3 kappaleesta ei muuta johdu, noudatettava, mitä helmikuun 6 päivänä 1931 tehdyn sopimuksen 3 ja 6 artiklassa on määrätty puolisoiden varallisuussuhteista.

8 artikla

Testamenti, jonka on tehnyt henkilö, joka kuollessaan oli sopimusvaltion kansalainen ja jolla oli kotipaikka sopimusvaltiossa, katsotaan muodoltaan päteväksi, jos testamentti muotonsa osalta täyttää sen paikkakunnan lain määräykset, jolla testamentti tehtiin tai jolla testamentintekijällä oli kotipaikka testamentin tehdessään tai kuollessaan, taikka sellaisen valtion lain määräykset, jonka kansalainen testamentintekijä oli testamentin tehdessään tai kuollessaan. Milloin testamentti koskee kiinteää omaisuutta, se katsotaan muodoltaan päteväksi myös, jos testamentti muotonsa osalta täyttää sen paikkakunnan lain määräykset, missä omaisuus sijaitsee.

Mitä 1 kappaleessa on sanottu, sovelletaan vastaavasti myös testamentin muutta-

5. grein

Ákvæðin í 2. og 3. gr. um heimildina til setu í óskiptu búi með lífserfingjum gilda á hliðstæðan hátt um heimildina til setu í óskiptu búi með kjörbörnum eða niðjum þeirra.

7. grein

Við skipti á félagsbúi hjóna við lát annars eða beggja þeirra, skal, ef ekki leiðir annað af ákvæði 3. málsg. 1. gr., farið eftir þeim reglum, sem settar eru um fjármál hjóna í 3. og 6. gr. í samningnum frá 6. febrúar 1931.

8. grein

Arfleiðsluskrá gerð af arfleiðanda, sem við lát sitt var ríkisborgari í einhverju samningsríkjanna og búsettur í einhverju þeirra, skal, að því er formsatriðin snertir, álitast gild, ef arfleiðsluskráin fullnægir formkröfum, sem gerðar eru í lögum á þeim stað, þar sem arfleiðsluskráin var gerð eða þar sem arfleiðandi átti heimilisfang við gerð hennar eða við lát sitt, eða í því ríki, þar sem arfleiðandi átti ríkisfesti við gerð hennar eða við lát sitt. Ef í arfleiðsluskrá er fjallað um fasteign, skal arfleiðsluskráin, að því er formsatriðin snertir, einnig álitast gild, ef hún fullnægir formkröfum, sem gerðar eru í lögum á þeim stað þar sem eignin er.

Ákvæði 1. málsgreinar gilda með sama hætti við breytingu eða afturköllun

Artikkel 5

Bestemmelsene i artiklene 2 og 3 om retten til å sitte i uskiftet bo med livsarvinger får tilsvarende anvendelse på retten til å sitte i uskiftet bo med adoptivbarn eller adoptivbarns livsarvinger.

Artikkel 7

Ved deling av ektefellers bo etter den ene eller begge ektefellers død skal, for så vidt ikke annet følger av artikkel 1 tredje ledd, iakttas det som er bestemt om ektefellers formueforhold i artiklene 3 og 6 i konvensjonen av 6 februar 1931.

Artikkel 8

Testament etter en arvelater som ved sin død var statsborger i en av statene og var bosatt i en av dem, skal med hensyn til formen anses for gyldig når det tilfredsstillter formkravene i loven på det sted der testamentet ble opprettet eller der testator hadde sin bopel enten ved opprettelsen eller ved sin død, eller i en stat som testator var statsborger av enten ved opprettelsen eller ved sin død. For så vidt testamentet angår fast eiendom, skal det med hensyn til formen også anses gyldig når det tilfredsstillter formkravene i loven på det sted der eiendommen ligger.

Reglene i første ledd får tilsvarende anvendelse ved endring eller tilbakekalling

Artikel 5

Vad i artiklarna 2 och 3 stadgas om rätt att sitta i oskiftat bo med bröstarvinge skall äga motsvarande tillämpning i fråga om rätt att sitta i oskiftat bo med adoptivbarn eller dess avkomling.

Artikel 7

Vid bodelning som i denna konvention avses skall, såvitt annat ej följer av artikel 1 tredje stycket, iakttas vad i artiklarna 3 och 6 av konventionen den 6 februari 1931 är stadgat i fråga om makars förmögenhetsförhållanden.

Artikel 8

Testamente efter den som vid sin död var medborgare i fördragsslutande stat och hade hemvist i sådan stat skall anses giltigt till formen, om testamentet i fråga om formen uppfyller vad som föreskrives i lagen på ort där testamentet upprättades eller testator vid upprättandet eller vid sin död hade hemvist eller i lagen i stat där testator vid upprättandet eller vid sin död var medborgare. Såvitt testamente avser fast egendom skall det också anses giltigt till formen, om testamentet i fråga om formen uppfyller vad som föreskrives i lagen på den ort där egendomen finnes.

Första stycket har motsvarande tillämpning i fråga om ändring eller återkallelse av

se af testamentet. Tilbagekaldelse skal også anses for gyldig i henseende til formen, hvis tilbagekaldelsen er i overensstemmelse med en lov, efter hvilken det testamente, der tilbagekaldes, var gyldigt i henseende til formen efter reglerne i stk. 1.

Havde testator efter loven i en ikke kontraherende stat domicil i denne stat, kan dette domicil påberåbes i stedet for bopæl i tilfælde, som omfattes af stk. 1—2.

Opstår der i øvrigt efter stk. 1—3 spørgsmål om at anvende loven i en ikke kontraherende stat, skal de almindelige regler, som gælder herom i hver kontraherende stat, anvendes.

Artikel 11

Bestemmelser i finsk eller svensk lov om, at et testamente efter testators død skal indleveres til retten inden en vis tid (testamentsbevakning), får også anvendelse på et testamente efter en statsborger i en anden af staterne, såfremt han ved dødsfaldet var bosat i Finland eller Sverige. Det samme gælder bestemmelser i finsk eller svensk lov om, at en arving, som vil angribe et testaments gyldighed, skal rejse sag inden en vis tid, efter at testamentet er forkyndt for ham (testamentsklænder).

Bestemmelser i norsk lov om, at ret på grundlag af

av testamente. Återkallelse skall också anses giltig till formen, om återkallelsen i fråga om formen uppfyller vad som föreskrives i lag enligt vilken det återkallade testamentet på grund av vad som sägs i första stycket var giltigt till formen.

Hade testator enligt lagen i icke fördragsslutande stat domicil i den staten, får detta domicil åberopas i stället för hemvist i fall som avses i första eller andra stycket.

Uppstår i övrigt enligt första, andra eller tredje stycket fråga om tillämpning av lagen i icke fördragsslutande stat, tillämpas de allmänna regler som härom gälla i varje fördragsslutande stat.

Artikel 11

Hade medborgare i fördragsslutande stat vid sin död hemvist i Finland eller Sverige, skall där gällande lag vinna tillämpning i fråga om bevakning och kländer av testamente.

Bestämmelser i norsk lag om att rätt på grund av tes-

miseen tai peruuttamiseen. Peruuttaminen katsotaan muodoltaan päteväksi myös, jos peruuttaminen muotonsa osalta täyttää sellaisen lain määräykset, jonka mukaan testamentti, joka on peruttettu, oli 1 kappaleen nojalla muodoltaan pätevä.

Jos testamentintekijällä oli muun kuin sopimusvaltion lain mukaan domisiili (domicile) tässä valtiossa, voidaan tähän domisiiliin vedota kotipaikan asemesta 1 tai 2 kappaleessa tarkoitettuissa tapauksissa.

Milloin 1, 2 tai 3 kappaleen mukaan muutoin on kysymys muun kuin sopimusvaltion lain soveltamisesta, on noudatettava tästä kussakin sopimusvaltiossa voimassa olevia yleisiä sääntöjä.

11 artikla

Jos sopimusvaltion kansalaisella kuollessaan oli kotipaikka Suomessa tai Ruotssissa, on testamentin valvontaan ja moittimiseen sovellettava siellä voimassaolevaa lakia.

Norjan lain säännöksiä, joiden mukaan testamenttiin

arfleiðsluskrár. Afturköllun skal, að því er formsatriðin snertir, einnig álitast gild, ef hún fullnægir formkröfum í lögum, er arfleiðsluskrá, sem afturkölluð er, var gild samkvæmt þeim, eftir ákvæðum 1. málsgreinar, að því er formsatriðin snertir.

Nú hefur arfleiðandi átt heimilisfesti (domicil) í ríki öðru en samningsríki, samkvæmt lögum þess ríkis, og má þá skírskota til þess í stað búsetu, í þeim efnunum, sem 1. og 2. málsgrein taka til.

Ef til þess kemur að öðru leyti samkvæmt 1., 2. eða 3. málsgrein, að afstöðu þurfi að taka til þess, hvort beita skuli lögum annars ríkis en einhvers samningsríkjanna, skal beita almennum reglum, sem um það efni gilda í hverju samningsríki.

11. grein

Ákvæði í finnskum eða sænskum lögum um, að arfleiðsluskrá skuli, eftir lát arfleiðanda, afhent til réttarins innan ákveðins tíma (testamentsbevakning), gilda einnig um arfleiðsluskrá eftir ríkisborgara í einhverju hinna samningsríkjanna, ef arfleiðandi var búsettur í Finnlandi eða Svíþjóð við lát sitt. Sama gildir um ákvæði í finnskum eða sænskum lögum um, að erfingi, sem vill mótmæla gildi arfleiðsluskrár, skuli hefja málssókn innan ákveðins tíma frá því að arfleiðsluskráin hafði verið birt honum (testamentsklander).

Ákvæði í norskum lögum um, að beita skuli innan til-

av testament. Tilbakekalling skal med hensyn til formen også anses gyldig når det fylder kravene i lovgivning hvorefter det tilbagekalte testament etter reglene i første ledd var gyldig med hensyn til formen.

Hadde testator etter loven i en ikke-kontraherende stat domicil i denne stat, kan dette påropes istedenfor bopel i de tilfelle som omfattes av første og annet ledd.

Oppstår det for övrig etter første, annet eller tredje ledd spørsmål om å anvende loven i en ikke-kontraherende stat, får de alminnelige regler som gjelder på dette område i hver kontraherende stat anvendelse.

Artikkel 11

Bestemmelser i finsk eller svensk lov om at et testament etter testators död skal innleveres til retten innen en viss tid (*testamentsbevakning*), får også anvendelse på testament etter en statsborger i en annen av statene såframt han ved dödsfallet var bosatt i Finland eller Sverige. Det samme gjelder bestemmelser i finsk eller svensk lov om at en arving som vil angripe et testaments gyldighet, må reise sak innen en viss tid etter at testamentet er forkynt for ham (*testamentsklander*).

Bestemmelser i norsk lov om at retten etter et testa-

testamente. Återkallelse skall också anses giltig till formen, om återkallelsen i fråga om formen uppfyller vad som föreskrives i lag enligt vilken det återkallade testamentet på grund av vad som sägs i första stycket var giltigt till formen.

Hade testator enligt lagen i icke fördragsslutande stat domicil i den staten, får detta domicil åberopas i stället för hemvist i fall som avses i första eller andra stycket.

Uppstår i övrigt enligt första, andra eller tredje stycket fråga om tillämpning av lagen i icke fördragsslutande stat, tillämpas de allmänna regler som härom gälla i varje fördragsslutande stat.

Artikel 11

Hade medborgare i fördragsslutande stat vid sin död hemvist i Finland eller Sverige, skall där gällande lag vinna tillämpning i fråga om bevakning och klander av testamente.

Bestämmelser i norsk lag om att rätt på grund av tes-

testamente og indvendinger mod gyldigheden af et testamente skal gøres gældende inden visse frister, får også anvendelse på et testamente efter en statsborger i en anden af staterne, såfremt han ved dødsfaldet var bosat i Norge.

Artikel 28

Om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser og forlig om ret til arv eller legat, en efterlevende ægtefælles rettigheder, dødsboskifte og ansvar for en arveladers gæld gælder loven i den stat, hvori anerkendelse eller fuldbyrdelse skal ske.

De kontraherende stater kan tiltræde denne overenskomst ved at:

a) undertegne uden forbehold om ratifikation

b) undertegne med forbehold om ratifikation i forbindelse med efterfølgende ratifikation.

Ratifikationsdokumenterne skal deponeres i det danske udenrigsministerium.

Overenskomsten træder i kraft den 1. januar eller den 1. juli der følger efter at overenskomsten er tiltrådt af samtlige kontraherende stater.

Bestemmelsen i artikel 28 i den hidtidige affattelse gælder dog, indtil konventionen af 16. marts 1932 mellem Danmark, Finland,

tamente och invändningar mot giltigheten av testamente skall göras gällande inom vissa frister tillämpas också i fråga om testamente efter medborgare i annan fördragsslutande stat, om han vid sin död hade hemvist i Norge.

Artikel 28

I fråga om erkännande och verkställighet av dom eller förlikning om rätt på grund av arv eller testamente, efterlevande makes rätt, boutredning eller skifte i anledning av dödsfall eller ansvarighet för den dödes gäld gäller lagen i den stat där erkännande eller verkställighet begäres.

De fördragsslutande staterna kan tilltræda denna överenskommelse genom

a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation eller

b) undertecknande med förbehåll för ratifikation i förening med efterföljande ratifikation.

Ratifikationshandlingarna skall deponeras i danska utrikesministeriet.

Överenskommelsen träder i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det att överenskommelsen tillträtts av alla de fördragsslutande staterna.

Artikel 28 i dess äldre lydelse skall dock gälla till dess konventionen den 16 mars 1932 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och

perustuva oikeus on saatettava voimaan ja väitteet testamentin pätevyyttä vastaan on tehtävä tiettyjen määräaikojen kuluessa, sovelletaan myös toisen sopimusvaltion kansalaisen tekemään testamenttiin, jos hänellä kuollessaan oli koti- paikka Norjassa.

28 artikla

Sellaisen tuomion tai sovinnon tunnustamisessa tai täytäntöönpanossa, joka koskee perintöön tai testamenttiin perustuvaa oikeutta, eloonjääneen puolison oikeutta, pesänselvitystä tai kuoleman johdosta toimitettua jakoa taikka vastuuta vainajan velasta, on noudatettava sen valtion lakia, missä tunnustamista tai täytäntöönpanoa pyydetään.

Sopimusvaltiot voivat yhtyä tähän sopimukseen

a) allekirjoittamalla sen, tekemättä ratifiointia koskevaa ehtona, tai

b) allekirjoittamalla sen ratifiointia koskevin ehdoin sekä sen jälkeen ratifioimalla sen.

Ratifioimisasiakirjat on talletettava Tanskan ulkoasiainministeriöön.

Sopimus tulee voimaan sen tammi- tai heinäkuun 1 päivänä, joka lähinnä seuraa sen jälkeen, kun kaikki sopimusvaltiot, ovat siihen yhtyneet.

Sopimuksen 28 artikla on kuitenkin aikaisemmassa muodossaan voimassa, kunnes Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kes-

tekens tíma rétti samkvæmt arfleiðsluskrá eða mótbárum gegn arfleiðsluskrá, eiga einnig við um arfleiðsluskrá eftir ríkisborgara í einhverju hinna samningsríkjanna, ef hann við lát sitt var búsettur í Noregi.

28. grein

Um viðurkenningu og fullnustu dóma og sátta um rétt til arfs eða dánargjafar, um réttindi eftirlifandi maka, um skipti dánarbús og um ábyrgð á skuldum arfleiddanda gilda lög þess ríkis, þar sem viðurkenningar eða fullnustu er leitað.

Samningsríkin geta gengið að þessu samkomulagi með því:

a) að undirrita það án fyrirvara um fullgildingu, eða

b) að undirrita það með fyrirvara um fullgildingu ásamt eftirfarandi fullgildingu.

Fullgildingarskjölin skulu sett til vörzlu í danska utanríkisráðuneytinu.

Samkomulagið gengur í gildi 1. janúar eða 1. júlí næstan eftir að samningsríkin hafa öll gengið að samkomulaginu.

Ákvæðin í 28. grein ganga þó þá fyrst í gildi, þegar samningurinn frá 16. mars 1932 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og

ment og innvendingar mot gyldigheten av et testament skal gjøres gjeldende innen visse frister, får også anvendelse på et testament etter en statsborger i en annen av statene, såframt han ved dødsfallet var bosatt i Norge.

Artikkel 28

Loven i den stat der anerkjennelse eller fullbyrding skal skje, gjelder ved anerkjennelse og fullbyrding av avgjørelser og forlik om rett til arv eller legat, om en gjenlevende ektefelles rettigheter, om dødsboskifte og om ansvar for en arvelaters gjeld.

De kontraherende stater kan slutte seg til denne overenskomst ved

a) undertegnning uten forbehold om ratifikasjon, eller

b) undertegnning med forbehold om ratifikasjon sammen med etterfølgende ratifikasjon.

Ratifikasjonsdokumentene skal deponeres i det danske utenriksministerium.

Overenskomsten trer i kraft den 1 januar eller den 1 juli som faller nest etter at alle de kontraherende stater har sluttet seg til overenskomsten.

Bestemmelsen i artikkel 28 slik den tidligere lød skal dog gjelde til konvensjonen 16 mars 1932 mellom Norge, Danmark, Finland, Is-

tamente och invändningar mot giltigheten av testamente skall göras gällande inom vissa frister tillämpas också i fråga om testamente efter medborgare i annan fördragsslutande stat, om han vid sin död hade hemvist i Norge.

Artikel 28

I fråga om erkännande och verkställighet av dom eller förlikning om rätt på grund av arv eller testamente, efterlevande makes rätt, boutredning eller skifte i anledning av dödsfall eller ansvarighet för den dödes gäld gäller lagen i den stat där erkännande eller verkställighet begäres.

De fördragsslutande staterna kan tillträda denna överenskommelse genom

a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation eller

b) undertecknande med förbehåll för ratifikation i förening med efterföljande ratifikation.

Ratifikationshandlingarna skall deponeras i danska utrikesministeriet.

Överenskommelsen träder i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det att överenskommelsen tillträts av alla de fördragsslutande staterna.

Artikel 28 i dess äldre lydelse skall dock gälla till dess konventionen den 16 mars 1932 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island

Island, Norge og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme er ophævet og erstattet af andre regler om emnet.

Er arveladeren død før overenskomstens ikrafttræden, gælder artikel 4 og artiklerne 1, 2, 5, 7, 8 og 11 i den hidtidige affattelse fortsat. Artikel 28 i den hidtidige affattelse gælder for så vidt angår afgørelser, der er truffet, og forlig, der er indgået, inden konventionen af 16. marts 1932 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme er ophævet og erstattet af andre regler om emnet.

Det danske justitsministerium kan efter forhandling med de øvrige kontraherende staters justitsministerier bestemme, at konventionen af 19. november 1934 med senere ændringer skal gælde for Grønland. For konventionens anvendelse for Færøerne og Grønland kan det danske justitsministerium efter iagttagelse af samme fremgangsmåde fastsætte sådanne afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold måtte tilsi.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i København den 9/12 75, i et eksemplar på hvert af følgende sprog:

Sverige om erkännande och verkställighet av domar upphävts och ersatts med nya regler i ämnet.

Har arvlåtaren avlidit innan överenskommelsen trätt i kraft, gäller artikel 4 samt artiklarna 1, 2, 5, 7, 8 och 11 i den äldre lydelsen. Artikel 28 i dess äldre lydelse gäller såvitt angår domar som meddelats eller förlikningar som ingåtts innan konventionen den 16 mars 1932 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige om erkännande och verkställighet av domar upphävts och ersatts med nya regler i ämnet.

Danska justitieministeriet kan efter förhandling med de övriga fördragsslutande staternas justitieministerier bestämma att konventionen den 19 november 1934 med senare ändringar också skall äga tillämpning på Grönland. För konventionens tillämpning på Färöarna och Grönland kan danska justitieministeriet efter iakttagande av samma tillvägagångssätt fastställa sådana avvikelser som de särskilda färöiska eller grönländska förhållanden må kräva.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Köpenhamn den 9 december 1975 i ett exemplar på finska, danska,

ken tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta 16 päivänä maaliskuuta 1932 tehty sopimus on kumottu ja korvattu asiasta annetuilla uusilla säännöksillä.

Jos perittävä on kuollut ennen sopimuksen voimaantuloa, sovelletaan 4 artiklaa sekä 1, 2, 5, 7, 8 ja 11 artiklaa niiden aikaisemmassa muodossa. Artiklaa 28 on sovellettava aikaisemmassa muodossaan sikäli kuin on kysymys tuomioista, jotka on annettu, tai sovintoista, jotka on tehty ennen kuin Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta 16 päivänä maaliskuuta 1932 tehty sopimus on kumottu ja korvattu asiasta annetuilla säännöksillä.

Tanskan oikeusministeriö voi, neuvoteltuaan muiden sopimusvaltioiden oikeusministeriöiden kanssa, määrätä, että 19 päivänä marraskuuta 1934 tehtyä sopimusta siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen on sovellettava myös Grönlannissa. Sovellettaessa sopimusta Färösaarilla ja Grönlannissa voi Tanskan oikeusministeriö mainittua menettelyä noudattaen vahvistaa tehtäväksi sellaisia poikkeuksia, joita Färösaarten tai Grönlannin erityiset olot voivat edellyttää.

Tämän vakuudeksi ovat valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Laadittu Kööpenhaminassa 9 päivänä joulukuuta 1975 yhtenä suomen-, islän-

Svíþjóðar, um viðurkenningu dóma og fullnægju þeirra hefur verið felldur úr gildi og nýjar reglur um það efni komið í hans stað.

Hafi arfleiddandi látizt áður en samkomulagið hefur öðlazzt gildi, skal 4. grein og fyrri reglur 1., 2., 5., 7., 8. og 11. greina halda gildi sínu. Fyrri reglur 28. greinar gilda að því er varðar dóma, sem uppkveðnir eru og sáttir, sem eru gerðar áður en samningurinn frá 16. marz 1932, milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um viðurkenningu dóma og fullnægju þeirra, hefur verið felldur úr gildi og nýjar reglur um það efni komið í hans stað.

Danska dómsmálaráðuneytið getur, að höfðu samráði við dómsmálaráðuneyti hinna samningsríkjanna, ákveðið, að samningurinn frá 19. nóvember 1934, ásamt síðari breytingum, skuli einnig gilda um Grænland. Til þess að samningnum verði beitt um Færeyjar og Grænland getur danska dómsmálaráðuneytið ákveðið, með sömu forsendum, þau frávik, sem sérstakar færeyskar eða grænlenzkar aðstæður kynnu að krefjast.

Til staðfestingar þessu hafa undirritaðir, sem hafa fullgilt umboð, undirritað samning þennan.

Útgefið í Kaupmannahöfn hinn 9. des. 1975 í einu eintaki á hverju tungumáli:

land og Sverige om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer er opphevd og erstattet med nye regler om emnet.

Er arvelateren död för overenskomsten er trådt i kraft, gjelder artikkel 4 og de tidligere regler i artiklene 1, 2, 5, 7, 8 og 11 fortsatt. De tidligere regler i artikkel 28 gjelder for så vidt angår avgjørelser som er truffet og forlik som er inngått för konvensjonen 16 mars 1932 mellom Norge, Danmark Finland, Island og Sverige om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer er opphevd og erstattet med nye regler om emnet.

Det danske justisministerium kan etter forhandlinger med de övrige kontraherende staters justisministerier bestemme at konvensjonen 19 november 1934 med senere endringer skal gjelde for Grönland. For konvensjonens anvendelse på Færöyene og Grönland kan det danske justisministerium etter å ha iaktatt samme framgangsmåte fastsette slike avvik som de spesielle færöyske eller grönlandske forhold måtte tilsi.

Til bekræftelse herav har de undertegnede som har behörig fullmakt, undertegnet denne overenskomst.

Undertegnet i Köbenhavn den 9. des. 1975 i ett exemplar på hvert av fölgende

och Norge om erkännande och verkställighet av domar upphävts och ersatts med nya regler i ämnet.

Har arvlåtaren avlidit innan överenskommelsen trätt i kraft, gäller artikel 4 samt artiklarna 1, 2, 5, 7, 8 och 11 i den äldre lydelsen. Artikel 28 i dess äldre lydelse gäller såvitt angår domar som meddelats eller förlikningar som ingåtts innan konventionen den 16 mars 1932 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om erkännande och verkställighet av domar upphävts och ersatts med nya regler i ämnet.

Danska justitieministeriet kan efter förhandling med de övriga fördragsslutande staternas justitieministerier bestämma att konventionen den 19 november 1934 med senere ändringar också skall äga tillämpning på Grönland. För konventionens tillämpning på Färöarna och Grönland kan danska justitieministeriet efter iakttagande av samma tillvägagångssätt fastställa sådana avvikelser som de särskilda färöiska eller grönländska förhållandena må kräva.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertegnat denna överenskommelse.

Som skedde i Köpenhamn den 9 dec. 1975, i ett exemplar på svenska, danska,

dansk, finsk, isländsk, norsk och svensk, för så vidt angår svensk i to tekster, en fra Finland og en fra Sverige.

Der tages forbehold om, at konventionens art. 4 og 5 i deres oprindelige affattelse fortsat gælder for Færøerne.

K. B. Andersen

isländska, norska och svenska språken, och såvitt angår svenska språket i två texter, en för Finland och en för Sverige.

Veli Helenius

med ratificeringsförbehåll

nin-, norjan-, ruotsin- ja tanskankielisenä kappaleena, jossa ruotsiksi on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten.

Veli Helenius

ratifiointi ehdoin

Íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, og að því er sænsku varðar með tveimur textum, annan fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð.

språk: norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk, for så vidt angår svensk i to tekster, én for Finland og én for Sverige.

finska, isländska och norska språken, och såvitt angår svenska språket i två texter, en för Sverige och en för Finland.

Sigurður Bjarnason

Paul Koth

Hubert de Besche

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress made during the year.

2. The second part of the report deals with the various departments and the work done by them during the year.

3. The third part of the report deals with the financial position of the country and the progress made during the year.

4. The fourth part of the report deals with the social and economic conditions of the country.

5. The fifth part of the report deals with the foreign relations of the country.

6. The sixth part of the report deals with the military and naval forces of the country.